

1. Ved Mandens Død gaar Adkomsten over til den indtil hans Død med ham samlevende Hustru. Bortfalder Adkomst ved Dødsfald, har Boet Ret til ved en Bestyrer (§ 7) at fortsætte Forretningen til første almindelige Flyttedag, der indtræffer mindst 12 Maanedere efter Dødsfaldet.

2. Naar Bevilling til Gæstgiver- eller Beværterdrift udløber og ikke efter Ansøgning fornyes, er Bevillingsmyndigheden pligtig paa Ansøgerens Begæring at oplyse Grunden til Ikke-Fornyelsen. Har denne sin Grund i, at Ansøgeren ikke findes at opfylde den i § 4, Nr. 6 for Opnaaelse af Bevilling satte Betingelse, kan Ansøgeren inden 1 Maaned efter at være gjort bekendt med denne Begrundelse indanke Sagen for Overbevillingsnævnet (§ 21), som træffer den endelige Beslutning om, hvorvidt Fornyelse skal finde Sted eller ikke.

3. Adkomst ifølge Bevilling, der uafbrudt i 2 Aar ikke har været udøvet, er derved bortfalden, selv om Adkomsten i Løbet af de 2 Aar har været fornyet. Ved Fornyelsen kan det dog bestemmes, at Tiden før Fornyelsen helt eller delvis ikke skal medregnes til de 2 Aar. Er Bevilling bortfalden paa Grund af Ikke-Benyttelse, bliver Adkomstbrevet at kassere i København af Magistraten, i Købstæderne af Politimesteren og paa Landet af Amtmanden.

4. Frasigelse sker ved Tilbagegivelse af Adkomstbrevet til de nævnte Myndigheder eller ved hos disse at lade Brevet faa fornøden Paategning om Frasigelsen. Afgiftspligten for Handel med og Udskænkning af stærke Drikke vedvarer, til Frasigelsen har fundet Sted paa nævnte Maade; dog kan vedkommende Kommunalbestyrelse, for saa vidt angaar den Kommunen tilkommende Andel i Afgiften, og Indenrigsministeriet, for saa vidt angaar den Statskassen tilkommende Andel, gøre Undtagelse herfra, naar det tilstrækkelig godtgøres, at Forhandlings- eller Udskænkingsretten ikke har været udøvet i den paagældende Afgiftperiode.

5. Adkomsten bortfalder, foruden ved ifølge § 35 eller § 36 ved Dom at blive kendt forbrudt, tillige naar Adkomsthaveren dømmes til Strafarbejde eller for Betleri, Løsgængereri, for de i Straffelovens 23de og 26de Kapitler og Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 3, 1ste og 2det Stykke ommeldte Forbrydelser eller efter midlertidig Lov af 1. April 1911 § 1, jfr. Straffelovens § 203, og efter dens §§ 4, 5 og 6 til mindst Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde eller i mindst to Maanedere til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.

Forbryder nogen sin Næringsadkomst, bortfalder Beføjelsen til at drive Næringen straks, naar endelig Dom er falden. Dommen skal af vedkommende Domstol meddeles den Myndighed, der har udstedt Næringsadkomsten.

6. I København og Købstæderne kan Kommunalbestyrelsen og paa Landet Amdtsraadet efter indhentet Erklæring fra de i Sagen interesserede Sogneraad bestemme, at en Adkomst til Beværtning, til Gæstgiveri paa Landet og til Handel med stærke Drikke mod Erstatning efter § 43 skal inddrages 1) for at bringe Antallet af Beværtninger ned eller 2) for at overdrage Bevillingen til et i Overensstemmelse med § 13, 2det Stk. ledet Selskab eller 3) for at standse Driften af en Forretning, hvis Beliggenhed, Lokale eller Driftsmaade gør det ønskeligt, uden at der dog er tilstrækkelige Betingelser for ad anden Vej at faa Driften standset (§§ 8, 36).

§ 43.

Der tilkommer ikke den, der har Bevilling til Gæstgiveri eller Beværtning, Erstatning i Anledning af, at Bevillingen ikke efter Aaremaalets Udløb fornyes, medmindre der udtrykkelig i Bevillingen er givet ham Tilsagn herom. Et saadant Tilsagn skal dog